

حقوق تامين اجتماعى

در قراردادهاى پيمانكارى

دکتر حميد رضا پرتو

رؤسکر حقوق کار و تامين اجتماعى

دکتر عمران نيمى

عضويت علمى دانشگاه

شامل

آشنايى با قراردادهاى پيمانكارى

تعديل قرارداد (پيمان)

حقوق و تکاليف پيمانکاران در مقررات تامين اجتماعى

نحوه محاسبه حق پيمانه

...

دانشگاه
داد

سرشناسه	نعمی، عمران
عنوان و نام پدیدآور	حقوق تامین اجتماعی در قراردادهای پیمانکاری: شامل آشنایی با قراردادهای پیمانکاری.../ عمران
مشخصات نشر	نعمی، حمیدرضا پرتو تهران: دادگستر، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	۳۵۶ ص.
شابک	۹۷۸۶۰۰۲۸۲۰۰۳۳۰۴: ریال ۱۵۰۰۰۰
وضعیت فهرست‌نویسی	فیا
موضوع	پیمانکاری — ایران
موضوع	ساختمان‌سازی — قراردادهای
موضوع	تامین اجتماعی — قوانین و مقررات — ایران
موضوع	ساختمان‌سازی — قوانین و مقررات — ایران
موضوع	ساختمان‌سازی — صنعت و تجارت — قوانین و مقررات ایران
موضوع	قراردادهای عمومی
شناخت افزوده	پرتو، حمیدرضا
پیدی کد	۱۳۹۲ ج ۷ / ن ۳۲۰۰
دینا	۲۳۶/۵۵۰۲
شمه کتاب‌ناسی	۳۳۹۷۲۷۹

حقوق تامین اجتماعی

قراردادهای پیمانکاری

دکتر عمران نعمی - دکتر حمیدرضا پرتو

عضو هیات علمی دانشگاه پژوهشگر حقوق کار و تامین اجتماعی

ناشر: انتشارات دادگستر

چاپ اول: بهار ۱۳۹۳

شماره: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸۶۰۰۲۸۲۰۰۳۳۰۴

همه‌ی حقوق چاپ و نشر این اثر برای نشر دادگستر محفوظ است.
تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمتی از آن به هر شیوه، از جمله: فتوکپی، الکترونیکی، ضبط و ذخیره در سیستم‌های بازیابی و پخش بدون دریافت مجوز کتبی و قبلی از ناشر ممنوع است.
این اثر تحت حمایت «قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان» ایران قرار دارد.

دفتر مرکزی انتشارات: تهران، میدان حضرت ولی عصر (عج)، بلوار کشاورز،

ابتدای خیابان فلسطین، کوچه شهید ذاکری، بن بست سوم، پلاک ۶

تلفن ۸۸۹۰۴۴۶۵ - ۸۸۹۰۵۴۶۰ فکس ۸۸۹۱۰۳۳۳

علائم اختصاری

فارسی

رک رک به
ش شماره
س صفحه
صص صفحات
ق قانون
ق.ت.ا قانون تامین اجتماعی

لاتین

Art Article
P Page
Pp pages
V Volume
No Number

فهرست اجمالی مطالب

۷	 پیشگفتار
۹	 مقدمه

بخش نخست

آشنایی با قراردادهای بیماتکاری

فصل نخست - تعریف، ماهیت و خصوصیات قراردادهای بیماتکاری

۱۷	 گفتار نخست - تعریف بیمان
۲۶	 گفتار دوم - مقایسه برار بیماتکاری با عقود مشابه
۳۳	 گفتار سوم - خصایص و ماهیت قرارداد بیمان

فصل دوم - ارکان بیمان

۳۹	 گفتار نخست - اجزای بیمان
۴۷	 گفتار دوم - موضوع بیمان
۴۸	 گفتار سوم - طرفین بیمان

فصل سوم - انواع بیمان

۵۵	 گفتار نخست - تقسیم بیمان براساس نحوه محاسبه و دریافت مبلغ بیمان
۶۳	 گفتار دوم - تقسیم بیمانها بر اساس موضوع بیمان
۶۳	 گفتار سوم - تقسیم بیمانها بر اساس مدت انجام قرارداد
۶۴	 گفتار چهارم - تقسیم بیمانها بر اساس استانداردهای حسابداری
۶۵	 گفتار پنجم - مفهوم و تقسیم بیمانها در مقررات تامین اجتماعی
۶۸	 گفتار ششم - تقسیم بیمانکاران

**فصل چهارم - تعدیل قرارداد
(تعدیل مبلغ و تعهد موضوع پیمان)**

گفتار نخست - مبنای تعدیل قرارداد.....	۷۵
گفتار دوم - آثار تعدیل قرارداد.....	۸۳
گفتار سوم - اصول حاکم بر تعدیل قرارداد.....	۸۳
گفتار چهارم - تعدیل قرارداد در حقوق تطبیقی.....	۸۵

**فصل پنجم - مقررات حاکم بر روابط پیمانکاران با کارفرمایان،
کارگران و سازمان تامین اجتماعی**

گفتار نخست - قواعد عمومی.....	۸۸
گفتار دوم - تعاریف و اصطلاحات سازمان تامین اجتماعی.....	۸۹

بخش دوم

حقوق و بیمه کارگران در مقررات تامین اجتماعی

فصل نخست - بیمه کارگران در مقررات تامین اجتماعی

گفتار نخست - بیمه نمودن کارگران توسط سازمان تامین اجتماعی.....	۹۹
گفتار دوم - تکالیف پیمانکاران در خصوص اصول ایمنی و فنی کارگاه.....	۲۶۰
گفتار سوم - همکاری با بازرسین سازمان تامین اجتماعی.....	۲۸۴

فصل دوم - حقوق پیمانکاران در مقررات تامین اجتماعی

گفتار نخست - بیمه نمودن خود و افراد تحت تکفل.....	۲۹۱
گفتار دوم - اعتراض به مبالغی که بر اثر صدمه یا فوت کارگر از پیمانکار مطالبه می گردد.....	۲۹۷
گفتار سوم - درخواست صدور مفاسد حساب از سازمان تامین اجتماعی.....	۳۱۴
گفتار چهارم - درخواست اجرای آرای قطعی محاکم دادگستری، مراجع موضوع قانون کار و دیوان عدالت اداری.....	۳۱۶

ضمایم.....	۳۲۵
فهرست منابع و مأخذ.....	۳۴۳

پیشگفتار

آشنایی اشخاص با حقوق و تکالیف خود از پایه‌ها و معیارهای توسعه یافتگی هر کشور است. این امر ضمن نشان دادن کیفیت نظام حقوقی و آموزشی هر کشور فواید بی‌شماری به همراه دارد. شناخت حقوق و تکالیف قانونی و حمایت‌های پیش‌بینی شده جهت احقاق آن، عدم طرح دعاوی بی‌مورد، ایجاد اقتناع درونی جهت انجام تکالیف قانونی، برقراری نظم اجتماعی و... فقط برخی از این فواید است. به جرات می‌توان گفت یکی از عوامل طرح دعاوی بیشمار در محاکم دادگستری و مراجع اداری، عدم آشنایی اشخاص به حقوق و تکالیف قانونی خود می‌باشد.

از این‌رو رویه دستگاه‌ها و نهادهای عمومی در عدم اطلاع‌رسانی دقیق به مراجعین خود و عدم گردآوری و انتشار مترسقات خلی اعم از بخشنامه و دستور العمل درخور تامل است. تجربه نشان می‌دهد در هر مورد به مراجعین با حقوق و تکالیف خویش آشنا می‌شوند، طرح دعوا در آن حوزه کاهش می‌یابد. این امر طبیعی است؛ زیرا آشنایی با مقررات حاکم به معنی امکان پیش‌بینی نتیجه دعواست بنابراین تعداد دعاوی فاقد مبنای قوی کاهش می‌یابد.

به هر تقدیر، حقوق‌تأمین اجتماعی از حوزه‌هایی است که به دانشکده‌ها و در عالم عمل مورد توجه بایسته قرار نگرفته است. از همین روست که آشنایی اشخاص دارای تحصیلات حقوقی نیز فاقد تسلط لازم در این زمینه می‌باشند. این امر حتمی است که تسلط بر مقررات بسیار متنوع این حوزه فقط در پناه مطالعات مستمر میسر خواهد بود. در عین حال نکات عملی متعددی نیز وجود دارد که شناخت آن تنها با مطالعات تئوری ممکن نخواهد شد. پژوهش در این حوزه می‌باید با پشتوانه اطلاعات عمیق و تسلط بر مباحث حقوقی و البته داشتن توشه عملی و کاربردی باشد؛ تا جایی که می‌توان گفت هر یک از سرمایه علمی و عملی بدون یکدیگر ناقص خواهد بود.

محققان این اثر با علم به این قضیه و با داشتن سابقه سال‌ها علم آموزی در رشته حقوق و اندوختن سال‌ها تجربه عملی پا به این عرصه خطیر گذاشته‌اند تا ضمن معرفی نخستین اثر مستقل در خصوص حقوق و تکالیف پیمانکاران در مقررات تامین اجتماعی، تلاش گردد تا این قشر از جامعه به عنوان فعالان اقتصادی و گرداننده چرخ اقتصاد و نیروی کارآفرین با حقوق و تکالیف قانونی خود آشنا گردند. از این‌رو در سراسر متن کتاب تلاش شده است تا از من پرداختن به مسائل تئوری و مبانی حقوقی، جنبه کاربردی و عملی آن نیز حفظ گردد. در این راستا گاهی به توضیح و تشریح مفاهیمی پرداخته شده است که در نظر حقوقدانان بدیهی می‌باشد. این امر در جهت تسهیل مطالعه این کتاب برای اشخاص فاقد دانش حقوقی می‌باشد. در نتیجه استفاده از این کتاب برای اشخاصی که فاقد تحصیلات حقوقی و یا حقوقی این اجتماع می‌باشند نیز آسان است.

طبیعی است تسهیل در مطالعه و مباحث راجع به تامین اجتماعی پیمانکاران با صرف مطالعه این کتاب ممکن نمی‌باشد. از گستردگی و پیچیدگی مقررات حاکم به حدی است که صرف مطالعه یک رساله حقوقی به مقصد رسیدن به مقصود نخواهد بود.

گاهی در متن کتاب مطالعه موضع بحث سایر کشورها و یا ذکر مسائل تئوری و مبنایی لازم دانسته شده است. این مطالب عمدتاً در پاورقی کتاب آمده است.

نکته دیگر اینکه هر پیمانکاری علی‌الاصول برقرار با تسبیب می‌شود (در برابر کارگران خود)، ولی هر کارفرمایی لاجرم پیمانکار نیست. برای اصولاً مقررات راجع به کارفرمایان شامل پیمانکاران نیز خواهد شد، ولی همه مقررات راجع به پیمانکاران در خصوص کارفرمایان الزام‌آور نیست. از این‌رو هر جا که از حقوق و تکالیف کارفرمایان یاد می‌شود، موضوعات مطروحه مربوط به پیمانکاران نیز می‌باشد، ولی عکس این حالت همیشه صادق نیست.

نگارندگان بر خود فرض می‌دانند از همه کسانی که در اندوختن سرمایه علمی و عملی‌شان سهمی داشته‌اند نهایت سپاس و قدردانی را به عمل آورند.

مقدمه

حقوق پیمانکاری (ساخت و ساز)^۱ رشته‌ای نوپا است که به حقوق و تکالیف کارفرما (واگه‌دارنده کار) و پیمانکار می‌پردازد. موضوع ساخت ساز می‌تواند احداث ساختمان‌های شخصی باشد یا مجتمع‌های بزرگ، همچنان که می‌تواند ساخت پل، جاده، بزرگراه... باشد.^۲ متأسفانه در کشور ما رشته‌ای تحت این عنوان تدریس نمی‌گردد و به همین جهت شناخت رژیم حقوقی حاکم بر این رابطه دشوار است.^۳ به هر تقدیر، پیمانکاران به عنوان بازوی دولت در انجام پروژه‌های عمرانی و خدماتی می‌باشند. در واقع گسترش اقتصاد امروز و اجرای پروژه‌های اقتصادی و عمرانی دولت بدون همکاری پیمانکاران غیر ممکن می‌باشد. موسسات عمومی (دولتی) انجام این پروژه‌ها را طی قراردادی به پیمانکاران می‌گذارند. بدون وجود پیمانکاران نه جاده‌ای ساخته خواهد شد و نه سدی بر بهره‌برداری می‌رسد. ارائه بسیاری از خدمات عمومی دیگر نیز رهین همکاری پیمانکاران، دولت، موسسات، شرکت‌ها و دستگاه‌های دولتی^۴ است. اهمیت دیگر پیمانکاران به عنوان آنها در کارآفرینی و کلا

1. Construction Law.

2. Roderick Lawrence and Edmundo Werna, *Labour Conditions for Construction, Building cities, development work & the role of local authorities*, (A John Wiley & Sons, Ltd., Publication, 2001), p 64.

3. John Murdoch and Will Hughes, *Construction Contracts, Law and Management*, (Spon Press is an imprint of the Taylor & Francis Group, 2001), introduction.

4. Contractor (self-employed contractor) or ICs- Entrepreneurs.

۵. ماده ۲ قانون مدیریت خدمات کشوری ۱۳۸۵: مؤسسه دولتی: واحد سازمانی مشخصی است که به موجب قانون ایجاد شده یا می‌شود و با داشتن استقلال حقوقی، بخشی از وظایف و اموری را که بر عهده یکی از قوای سه‌گانه و سایر مراجع قانونی می‌باشد انجام می‌دهد.

کلیه سازمان‌هایی که در قانون اساسی نام برده شده است در حکم مؤسسه دولتی شناخته می‌شود.

ماده ۴ همان قانون: شرکت دولتی: بنگاه اقتصادی است که به موجب قانون برای انجام قسمتی ←

بالا بردن میزان اشتغال برمی گردد.

پیمانکار یا مقاطعه کار جهت انجام تعهد موضوع قرارداد^۱ از اشخاصی استفاده می کند که قالب رابطه آنها با پیمانکار، غالباً رابطه کارگری و کارفرمایی^۲ است. البته ممکن است نوع رابطه این دو در قالب های دیگری بگنجد.

قانون کار مصوب ۱۳۶۹ و قانون تامین اجتماعی ۱۳۵۴ دارای مقررات^۳ خاصی در زمینه حقوق و تکالیف پیمانکاران در زمینه بیمه اجتماعی^۴ کارگران تحت امر، بیمه اجتماعی پیمانکار، تعیین نرخ حق بیمه، مآخذ احتساب حق بیمه، مرجع تعیین حق

→ از تصدیق دولت به موجب سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری و تأیید دولت محسوب می گردد، ایجاد و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه و سهام آن متعلق به دولت باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه گذاری وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی و شرکت های خصوصی در شرکت های مشترکاً ایجاد شده مادام که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام آنها منفرداً یا مشترکاً متعلق به واحد سازمانی فوق الذکر باشد شرکت دولتی است.

1. Object of contract .

از این مفهوم به کار یا کار موضوع پیمان پیروی می شود. بند الف ماده ۱۲ شرایط عمومی پیمان: «کار، عبارت است از مجموعه عملیات، خدمات و اقدامات مورد نیاز، برای آغاز کردن، انجام و پایان دادن عملیات موضوع پیمان است و شامل کارهای دائمی است که اقی خواهد ماند و به عنوان موضوع پیمان تحویل کارفرما می گردد و کارهای موقتی است که به منظور انجام و نگره داری موضوع پیمان انجام می شود».

2. Employer-Employee Relationship.

۳. به قواعدی که در متن قانون بدان تصریح می شود مقرر و جمع آن را مقرر می نمایند به عبارتی مقصود مصراحت قانونی است. این واژه مترادف با کلمه قانون نمی باشد. رک ماده ۵ قانون بیمه کارکنان ۱۳۶۹

4. Social Insurance. Assurance sociale.

۵. بیمه اجتماعی سازوکاری است برای حمایت افراد جامعه از یکدیگر در برابر خطراتی که تداوم یک زندگی شرافتمندانه را به خطر انداخته و کمابیش همه افراد دست کم به صورت بالقوه در معرض آن می باشند. یکی از مهم ترین روش های مقابله با این خطرات از طریق همبستگی اجتماعی، بیمه های اجتماعی می باشد. در قوانین مختلف از جمله ماده ۳۷ قانون برنامه پنجساله سوم توسعه به این مفهوم اشاره شده است: «حوزه بیمه ای: شامل بخش بیمه های اجتماعی از جمله بازنشستگی، بیکاری، حوادث و سوانح، ازکارافتادگی و بازماندگان و بخش بیمه های درمانی (بهداشت و درمان) می باشد. تبصره -۴

بیمه، چگونگی اعتراض پیمانکار به حق بیمه تعیینی و... می‌باشد. قانون فوق تنها یکی از قوانین و مقررات حوزه حقوق تامین اجتماعی می‌باشد. آشنایی پیمانکاران با حقوق و تکالیف خود در زمینه تامین اجتماعی منوط به شناخت و مطالعه این مقررات است. مهجور ماندن حقوق تامین اجتماعی به ناشناخته بودن حقوق و تکالیف بیمه شدگان و کلا اشخاص درگیر با این حقوق دامن زده است. به نحوی که می‌توان گفت عملاً هیچ کتاب یا رساله جامعی در زمینه شناخت نحوه ارتباط پیمانکاران با سازمان تامین اجتماعی و حقوق و تکالیف متقابل این دو تالیف نشده است.

گاهی سندهای حقوقی پیمانکار طرف قرارداد با کارفرما یا مناقصه‌گزار^۳، انجام

→ خدمات بیمه‌های اجتماعی و مالی به دو سطح همگانی و تکمیلی تقسیم می‌شود به طوری که: ۱- حدود خدمات بیمه‌های همگانی در قانون تامین می‌کند. ۲- بیمه‌های تکمیلی به آن دسته از خدمات بیمه‌ای گفته می‌شود که علاوه بر سطح خدمات بیمه‌های همگانی، با انعقاد قراردادهای انفرادی یا گروهی فی‌مابین بیمه شده و بیمه‌گر و پرداخت حق بیمه توسط بیمه شده انجام می‌پذیرد و دولت در قبال آن تعهد مالی نداشته، اما مکلف به پشتیبانی حقوقی و قضایی بیمه‌ها می‌باشد. (همچنین رجوع شود به قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی مصوب ۱۳۸۳).

۱. در این کتاب هر جا که واژه سازمان به تنهایی به کار می‌رود مقصود سازمان تامین اجتماعی است.

2. Employer.

۳. بند ب ماده ۲ قانون برگزاری مناقصات مصوب ۱۳۸۳: «... مناقصه‌گزار: دستگاه موضوع بند (ب) ماده (۱) این قانون که مناقصه را برگزار می‌نماید».

بند ب ماده ۱ همان قانون: «ب- قوای سه‌گانه جمهوری اسلامی ایران، وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی، مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت، بانک‌ها، مؤسسات اعتباری دولتی، شرکت‌های بیمه دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی (در موارد مذکور بنیادها و نهادهای از بودجه کل کشور استفاده می‌نمایند)، مؤسسات عمومی، بنیادها و نهادهای نظامی، اسلامی، شورای نگهبان قانون اساسی و همچنین دستگاه‌ها و واحدهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است، اعم از این که قانون خاص خود را داشته و یا از قوانین و مقررات عام تبعیت نمایند نظیر وزارت جهاد کشاورزی، شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران، سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران و شرکت‌های تابعه آنها موظفند در برگزاری مناقصه مقررات این قانون را رعایت کنند.» ←

موضوع پیمان را به پیمانکار یا پیمانکاران دیگری می‌سپارد که به آنها مقاطعه کار فرعی یا جز یا دست دوم گفته می‌شود.^۱ در این صورت قسمت عمده‌ای از مسئولیت‌های قانونی متوجه پیمانکار ثانوی می‌باشد. لذا باید توجه داشت عمده مطالب این کتاب ناظر به فرضی است که پیمانکار طرف قرارداد با کارفرما، راسا اقدام به انجام موضوع پیمان می‌کند و آن را به پیمانکار دیگری نمی‌سپارد.

طور کلی در قراردادهای مقاطعه کاری دو نوع رابطه حقوقی ایجاد می‌شود: ۱- رابطه بین کارفرما و مقاطعه کار؛ ۲- رابطه بین مقاطعه کار و کارکنان شاغل در قرارداد پیمانکاری (رابطه بین پیمانکار و کارگران وی)؛

رابطه نیست دلیل فقدان حالت تبعیت میان مقاطعه کار و کارفرما و استقلال عمل مقاطعه کار، منوط به مقررات قانون کار نبوده^۲ و تابع مقررات حاکم بر قراردادهای پیمانکاری، قواعد عمومی قراردادها در حقوق مدنی و اصول کلی حاکم بر قراردادها است. بنابراین به کارگیری واژه «کارفرما» در این رابطه مناسب نیست و واژه‌هایی چون مناقصه‌گزار، صاحب کار یا واگنر (صاحب مورد) مناسب‌تر است.

اما رابطه دوم یعنی رابطه میان مقاطعه کار و کارکنان شاغل در قرارداد پیمانکاری به سبب وجود حالت تبعیت بین آنها تابع حقوق کار است. یعنی در رابطه میان مقاطعه کار و کارکنان او، مقاطعه کار، خود، کارفرما محسوب می‌شود. به همین دلیل است که ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی تکلیف بیمه نمودن کارکنان شاغل در قرارداد پیمانکاری و پرداخت حق بیمه‌های آنها و سایر تکالیف کارفرمایان (از جمله پرداخت مزد یا حقوق کارکنان موضوع ماده ۳۹ قانون تامین اجتماعی) را به عهده مقاطعه کار قرار داده است.^۴

→ تبصره: نیروهای مسلح، تابع مقررات و ضوابط خاص خود بوده و از شمول این قانون مستثنی هستند.

1. Subcontractor.

2. Independence of contractor.

۳. عزت‌ا. عراقی، حقوق کار (تهران: انتشارات سمت، سال ۱۳۸۵)، ص ۱۷۲.

۴. عباسعلی دارویی، «حق بیمه در قراردادهای پیمانکاری»، مجله فصلنامه قوانین و مقررات سازمان

تامین اجتماعی، پیش شماره، ۱۳۸۴، ص ۱۰۷.

در عین حال پیمانکار چه در رابطه نخست و چه در رابطه دوم با سازمان تامین اجتماعی ارتباط نزدیکی دارد. در رابطه نخست یعنی رابطه بین واگذارنده کار با کارفرما بحث احتساب حق بیمه قرارداد پیمانکاری، ارسال لیست بیمه‌ای و کلا حقوق و تکالیف دو طرفه سازمان تامین اجتماعی و پیمانکار مطرح است. البته برخی از تکالیف متوجه واگذارنده کار نیز می‌باشد. در رابطه دوم یعنی رابطه بین پیمانکار و کارگران تحت این نیز موضوع ارسال لیست کارگران، انجام اقدامات ایمنی^۱ کارگاه، مسئولیت در خصوص حوادث ناشی از کار و ... مطرح می‌گردد. در این رابطه نیز حقوق و تکالیف متعددی متوجه پیمانکار و سازمان تامین اجتماعی می‌باشد.

عمده مقررات نافذ به این دو رابطه با هدف حمایت از بیمه شده (کارگران پیمانکار) وضع شده است. در نتیجه این باید توجه داشت تفسیر و اجرای مقررات مربوط باید به نحوی باشد که در عین حمایت از بیمه شده، به حقوق پیمانکار خللی وارد نسازد. زیرا تضعیف پیمانکار و کلا کارفرما در نتیجه منجر به تضعیف سازمان تامین اجتماعی و البته بیمه شدگان آن از جمله کارگران ارزان‌بای پیمانکاری منجر می‌شود. این حقیقت وقتی روشن می‌گردد که بدانیم طبق ماده ۲۸ قانون تامین اجتماعی، یکی از منابع اصلی درآمدی سازمان تامین اجتماعی، حق بیمه‌ای است که توسط پیمانکاران پرداخت می‌شود. از لحاظ اقتصادی نیز فشار مضاعف به پیمانکار ممکن است منجر به کاهش یا تعطیلی فعالیت وی و در نهایت بیکارشدن کارگران وی گردد.

در این نوشتار ابتدا به آشنایی با پیمان و رژیم حقوقی حاکم بر آن می‌پردازیم. در ضمن این گفتار تلاش می‌شود تا عناصر مفهومی موضوع و تعاریف و برخی اصطلاحات خاص تشریح گردد (بخش نخست)؛ سپس و در بخش بعد حقوق و تکالیف پیمانکاران در قوانین و مقررات تامین اجتماعی خواهیم پرداخت.

در پایان تقاضا می‌شود خوانندگان گرامی دیدگاه‌های ارزنده خود را از طریق ایمیل به آدرس naimiemran53@gmail.com و hamid.partow@yahoo.com در اختیار نگارندگان قرار دهند.